

PHẦN 11 - LỪA DỐI DÂN TỘC

Đặng Chí Hùng (Danlambao) - Chủ nghĩa Cộng Sản là một thứ chủ nghĩa tai hại đối với Dân tộc Việt Nam kể từ khi nó mới được du nhập bởi ông Hồ Chí Minh. Hậu quả đến bây giờ Dân tộc ta đang gánh chịu với nhiều tang thương, mất mát. Trước đây Đảng Cộng Sản vẫn tuyên truyền ông Hồ Chí Minh là một người yêu nước, dùng Chủ nghĩa Cộng Sản để giành độc lập cho Dân tộc. Nhưng sự thật không phải vậy. Có những bằng chứng xác thực về việc ông Hồ đã lừa đảo cả Dân tộc bằng nhiều thủ đoạn núp bóng tinh vi.

HOẠT ĐỘNG CHO DÂN TỘC HAY CHỈ VÌ LỢI ÍCH BẢN THÂN MÌNH ?

Ông Hồ Chí Minh trong cuốn sách của mình **"Vừa đi đường vừa kể chuyện"** với bút danh **Trần Dân Tiên** đã tự coi mình là **"Vị cha già dân tộc"** để ca ngợi mình đã có lòng yêu nước từ bé, đi học theo Chủ nghĩa Cộng Sản để giải phóng quê hương. Nhưng có thật vậy không? Không phải vậy.! ông Hồ đơn thuần hoạt động để nuôi sống chính bản thân mình và phục vụ cho Chủ nghĩa Cộng Sản. Sau đây là phần chứng minh của tôi về việc ông Hồ chỉ đơn thuần hoạt động cho Quốc tế Cộng Sản nhằm nuôi sống chính bản thân mình.

Thứ nhất : Chúng ta hãy ngược trở lại thời điểm vào năm 1927 để thấy rõ hơn bộ mặt thật của ông Hồ trong vấn đề ông ta hoạt động cho Dân tộc hay ông ta hoạt động cho Quốc tế Cộng Sản và cho cuộc sống bản thân ông ta.

Trong cuốn: **"Văn Kiện Đảng Toàn Tập"** của nhà xuất bản *Sự thật* (Đảng Cộng Sản Việt Nam) - Tập 1 có đoạn trích như sau:

"Tháng 11, 1927, bác Hồ được Quốc Tế Cộng Sản phái đi Pháp công tác. Bác Hồ rời Moscow đi qua Đức, rồi bí mật đi vào Pháp. Tại Pháp Bác tìm hiểu những cơ sở của Đảng Cộng Sản Pháp tại Đông Nam Á nhằm phối hợp cho chuyển công tác của ông tại Xiêm do Quốc tế Cộng Sản giao phó..."

... "Sau 1 tháng rưỡi hoạt động bí mật tại Paris theo chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản, Bác trở

về Berlin. Ở đây, Quốc tế Cộng Sản lại chỉ thị cho Bác đi Bruxelles, thủ đô nước Bỉ dự hội nghị Quốc Tế Liên Đoàn Chống Đế Quốc. Chuyển đi này do Sa-tô-pa-đi-a-I-a, một Đảng viên Cộng Sản Ấn Độ tổ chức. Đến hội nghị, Bác gặp lại những người đã từng làm việc với Bác vào những năm 1923-1924. Hội nghị chấp dứt, Bác trở về Đức, chờ chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản cho chuyển đi về Đông Nam Châu Á. Ở đó, Bác làm **phóng viên** cho tờ báo Đức Die Welt (Thế Giới)..."

Đến đây có một câu chuyện cần suy xét. Trong lúc làm việc với tư cách là **phóng viên**, ông Hồ viết thư lên đoàn *Chủ Tịch Quốc Tế Nông Dân* xin tiền. Nội dung bức thư được viết với lý do là đi về công tác tại vùng Đông Nam Á, nhưng chúng ta nên lưu ý là lúc này Quốc Tế Cộng Sản chưa có quyết định dứt khoát đưa ông Hồ về Xiêm (Thái) hoạt động thì tại sao ông ta phải xin tiền với lý do đi công tác?. Nội dung bức thư viết vào ngày 16-12-1927 như sau:

Gửi Đoàn Chủ tịch Quốc tế Nông dân

Các Đồng chí thân mến,

Trong 2 hoặc 3 tuần lễ tôi sẽ trở về Đông Nam Á. Chuyển đi của tôi tốn chừng 500 đôla Mỹ. Vì tôi không có tiền, nên tôi mong các Đồng chí giúp tôi. Xin vui lòng trả lời tôi ở địa chỉ như sau: Ông Lai, ở nhà ông Écxten, 21 phố Halesơ, Béclin. Trong thư trả lời này, hãy viết đơn giản "có" hoặc "không". Nếu là có, hãy gửi tiền đến Ủy ban Trung ương của Đảng Đức, cho "Liwang". Có hay không có tiền, tôi yêu cầu các Đồng chí gửi cho tôi một Chương trình Tổ chức Thực hành để tôi có thể làm việc một cách có ích. Trong khi chờ đợi sự trả lời mà tôi hy vọng có được tức thời, xin các Đồng chí thân mến nhận lời chào cách mạng của tôi.

Béclin, ngày 16-12-1927

N. ÁI QUỐC

Bức thư được trích dẫn từ cuốn **Hồ Chí Minh Toàn tập - Tập 2**, Trang 223-224.

Links: <http://d.violet.vn/uploads/resources/557/1033743/preview.swf>

(đây là links của Thành đoàn Thanh niên Cộng Sản Tỉnh thừa thiên Huế).

Trong lá thư nói trên ông Hồ xin 500 Usd. Chúng ta cũng nên biết ở thời điểm 1927, trong khi lương của Giáo sư Đại Học tại Mỹ lúc có chỉ có 40 Usd/một tháng. Nghĩa là ông Hồ xin hơn gấp 10 lần số lương của một Giáo sư Đại Học để đi công tác. Nhưng thật sự lúc đó Quốc Tế Cộng Sản chưa có chỉ thị chính thức để đưa ông Hồ về lại vùng Đông Nam Á. Vậy ông ta xin tiền làm gì? Và tại sao lại bịa ra lý do đi công tác? Đây cũng là một điểm cho thấy tính gian xảo của ông Hồ. Cũng đồng thời cho thấy ông ta không vì Dân tộc, đơn thuần chỉ vì miếng ăn, quyền lực phục vụ cho Đảng Cộng Sản mà thôi.

Về con người, chuyện ăn uống, tiêu pha là chuyện bình thường, ai cũng có nhu cầu đó. Nhưng khi không đi công tác mà phải khai khống lên để xin tiền từ tổ chức thì con người đó có xứng đáng với những lời tuyên truyền "*Cần, kiệm, liêm, chính*" của Đảng Cộng Sản vẫn rêu rao về con người ông Hồ hay không? Bằng chứng của việc ông Hồ không đi công tác mà vẫn xin tiền

là việc ông ta phải viết thư xin việc vào tháng 04/1928 sau một thời gian Quốc tế Cộng Sản không dùng ông ta. Bức thư gửi Quốc tế Cộng Sản có trong cuốn **Hồ Chí Minh Toàn tập - Tập 2** như sau:

Gửi một đồng chí trong Quốc tế Cộng sản

Đồng chí thân mến,

Tôi gửi cho Đồng chí một bản sao bức thư tôi gửi cho Ban Phương Đông để Đồng chí được biết. Đồng thời tôi rất cảm ơn về việc Đồng chí quan tâm đến vấn đề của tôi và nhanh chóng trả lời tôi. Đồng chí có thể hình dung nỗi tôi đang sống trong một tình trạng tinh thần và vật chất như thế nào không: biết là có nhiều công việc nhưng không thể làm gì được, ăn không ngồi rồi, không có tiền, sống ngày nào hay ngày ấy mà không được phép hoạt động, v.v...

Ngay cả khi những sự vận động của Đồng chí không có kết quả, Đồng chí cũng viết cho tôi một chữ gửi Ủy ban Trung ương Quốc Tế Nông Dân để tôi liệu quyết định. Hôm nay là ngày 12-4, tôi hy vọng nhận được tin tức của Đồng chí vào ngày 24 tới. Tôi tin cậy ở Đồng chí và gửi đến Đồng chí lời chào Cộng Sản anh em.

NGUYỄN ÁI QUỐC - 12-4-1928

Bức thư đã minh chứng cho việc trong thời gian từ **12/1927** đến tháng **04/1928** ông Hồ không hề được giao việc gì, ông ta không đi công tác mà dám xin tiền để đi công tác là lừa dối ngay cả Đồng chí của mình.

Thứ hai : Ông Hồ đã công khai nói về việc mình hoạt động là hoạt động cho Quốc tế Thứ 3 chứ không phải cho Dân tộc.

Đây là bức thư của HCM gởi cho Quốc Tế Cộng Sản yêu cầu lương công tác 100 Usd/ tháng ở thời điểm 1924. Bức thư được trích trong **Hồ Chí Minh Toàn tập- Tập 2** (xem thêm ở links trên).

Thư gửi Ban chấp hành Quốc tế Cộng sản

*Từ lúc tôi tới Mátxcova đã có quyết định rằng sau 3 tháng lưu lại ở đây, tôi sẽ đi Trung Quốc. Bây giờ đã là **tháng thứ chín tôi lưu lại và tháng thứ sáu tôi chờ đợi**, vậy mà việc lên đường của tôi chưa được quyết định. Vậy chuyến đi sẽ là một chuyến đi để khảo sát và nghiên cứu.*

A- Thiết lập những quan hệ giữa Đông Dương và Quốc tế Cộng sản.

B- Thông báo cho Quốc tế Cộng Sản về tình hình chính trị, kinh tế và xã hội của thuộc địa này.

C- Tiếp xúc với các tổ chức đang tồn tại ở đó, và

D- Tổ chức một cơ sở thông tin và tuyên truyền.

*Tôi hành động thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này? Số tiền cần thiết cho sự ăn ở của tôi sẽ là bao nhiêu? - Hẳn là tôi sẽ phải đổi chỗ luôn, duy trì những mối liên hệ với các giới khác nhau, trả tiền thư tín, mua những ấn phẩm nói về Đông Dương, tiền ăn và tiền trọ, v.v., v.v.. Tôi tính rằng, sau khi tham khảo ý kiến các Đồng chí người Trung Quốc phải có một ngân sách xấp xỉ **100 đôla Mỹ mỗi tháng**, không kể hành trình Nga - Trung Quốc (vì tôi không biết giá vé).*

Ngày 11-4-1924.

Qua bức thư nói nói trên chúng ta thấy gì? Đó là ông ta không được giao nhiệm vụ để làm việc. Điều này cho thấy ông Hồ không tài giỏi như cách ca ngợi của Đảng Cộng Sản Việt Nam mà thực chất vấn đề ông ta đã bị Quốc tế Thứ 3 bỏ rơi do kém năng lực, phải viết đơn thư xin việc đến 2 lần. Ngoài ra qua các bức thư còn nói lên một sự thật hoàn toàn rằng ông ta làm những công việc hoạt động cho Quốc tế Thứ 3 đơn thuần là làm đã lĩnh lương như bao người. Việc lĩnh lương khi làm công cũng không có gì là đáng nói, đó là chuyện bình thường. Nhưng điều không bình thường là sau này ông Hồ đã tự ca ngợi mình bằng một luận điệu "yêu nước, thương dân" khi đi hoạt động cách mạng trong cuốn sách "**Vừa đi đường vừa kể chuyện**" của chính ông ta.

Thứ ba : Trong quá trình công tác của mình, ông Hồ cũng chứng tỏ việc mình làm cho quốc tế thứ 3 đơn thuần chỉ là công việc làm bình thường của một cá nhân làm công ăn lương đúng nghĩa. Điều này trái hẳn với sự "thần thánh" đi tìm đường giải phóng cho Dân tộc của ông ta mà chính ông ta và Đảng Cộng Sản ra sức tô vẽ. Đây là một minh chứng cho điều ấy. Đây là bức thư trích trong **Hồ Chí Minh Toàn Tập - Tập 2** (xem thêm ở links trên)

Gửi đồng chí Pêtorôp, Chủ tịch Ban Phương Đông

Tôi đã nhận được bức tối hậu thư của Sở Quản lý Nhà giục phải trả 40 rúp 35 côpếch về chỗ ở của tôi, không có thì tôi sẽ bị đưa ra tòa. Trong những tháng, tháng mười hai, tháng giêng và tháng hai tôi thuê phòng số 176, ở đây bao giờ cũng có 4 và 5 người thuê. Ban ngày thì tiếng ồn liên tục ngăn trở tôi làm việc. Ban đêm tôi bị rệp ăn thịt, không cho tôi nghỉ ngơi. Từ tháng ba, tôi nhận một phòng nhỏ, rất nhỏ. Sở Quản lý Nhà buộc tôi gánh 13 rúp 74 cho tháng ba, và 11 rúp 61 cho những tháng sau.

So sánh không gian hẹp và trang bị nội thất quá đơn sơ với các phòng khác rộng hơn nhiều, tiện nghi hơn, có nhiều đèn, điện thoại, tủ, ghế bành dài, phòng tắm, v.v. và tiền thuê thỏa đáng thì giá mà người ta muốn buộc cho tôi là hoàn toàn đáng công phần. Vì vậy tôi xin đồng chí vui lòng làm một cuộc điều tra. Và sau cuộc điều tra đó, với mọi quyết định của mọi tòa án, tôi tuân theo tinh thần của Đồng chí về công bằng và bình đẳng.

3-1924

Có thể thấy trong quá trình đi làm Cách mạng và "tìm đường cứu nước" của mình ông Hồ luôn luôn được Quốc Tế Cộng Sản cung cấp nơi ăn chốn ở. Khi được cấp nhà nhỏ quá thì ông Hồ than và không đồng ý, kêu nài phải xét lại và cho một chỗ ở thoải mái hơn. Nếu một người vì

Lý tưởng như ông Hồ và đảng ca ngợi sao phải kêu than những chuyện rất nhỏ nhặt đó? Những chuyện đó với một thanh niên bình thường có gì là quá phức tạp đâu? Tại sao cứ phải viết thư kêu xin? Điều này chứng tỏ ông Hồ thật ra không có lý tưởng yêu nước mà đơn thuần ông ta cũng như nhiều người bình thường khác - đi làm công ăn lương - khổ không chịu được thì xin. Một sự việc cũng nhỏ nhưng chứng tỏ cuộc sống riêng tư của ông Hồ được đặt trên cả lý tưởng của Dân tộc. Vậy có coi ông Hồ đi hoạt động lúc này là do lý tưởng, do yêu nước không?

Kết hợp với việc bất cứ vấn đề gì ông Hồ lại phải viết thư cho ban Phương Đông của Quốc Tế Cộng Sản cho thấy một điều: **ông Hồ chỉ là Nhân viên của Quốc Tế Cộng Sản.**

Thứ 4 : Trong cuốn sách nghiên cứu khá sâu sắc về Quốc tế Cộng sản "**Chủ thuyết của chúng ta**" của học giả A.Schenalder - một Đảng viên Đảng Cộng sản CHDC Đức - được ấn hành tại Đông Đức năm 1981, trên trang 93 có nói đến nhân vật Hồ Chí Minh được tạm dịch như sau:

"Người Cộng Sản chân chính không đánh giá quá cao về tấm lòng nhiệt thành và lý tưởng dân tộc của Nguyễn Ái Quốc (Hồ Chí Minh). Nhiều vị lãnh tụ như Stalin nhận thấy ở ông ta một sự tư lợi cá nhân mà một người có tinh thần dân tộc ít có."

Đoạn trích cho thấy ngay cả người Cộng Sản trong thâm tâm họ cũng nghĩ rằng ông Hồ không phải hoàn toàn hoạt động vì vấn đề dân tộc mình, ông ta nặng về "sự tư lợi" cho bản thân thì đúng hơn. Điều này cho thấy ông Hồ không hề hoạt động đơn thuần cho lý tưởng Dân tộc mà chỉ vì lợi ích cá nhân.

Thứ 5 : Hơi ngược lại một chút, bạn đọc vui lòng đọc lại **Phần 1 của "Những sự thật không thể chối bỏ"**. Trong phần này tôi đã chứng minh thật ra ông Hồ ra đi khỏi Việt Nam từ bến nhà Rồng không phải là để tìm đường cứu nước. Đơn thuần đó là đi kiếm ăn do gia đình thất thế bằng minh chứng là việc 2 lần viết thư làm tay sai cho Pháp. Như vậy thực chất từ đầu quá trình cho đến lúc đi làm tay sai cho Quốc tế Cộng Sản thì ông Hồ cũng chỉ vì mục tiêu cuộc sống riêng của mình là chính. Còn việc thần thánh hóa như cách ông ta nói về sự ra đi tìm đường cứu nước của mình chỉ là sự dối trá.

Kết luận: Ông Hồ làm tay sai cho Chủ nghĩa Cộng Sản chỉ đơn thuần là muốn kiếm sống cho bản thân và can tâm làm tay sai cho Chủ nghĩa Cộng Sản Quốc tế nhằm nhuộm đỏ quê hương Việt Nam.

LỪA DỐI DÂN TỘC: CHỦ NGHĨA CỘNG SẢN NÚP BÓNG CHỦ NGHĨA DÂN TỘC.

Chủ nghĩa Dân tộc là một Chủ nghĩa tôn vinh giá trị của Dân tộc lên hàng đầu. Dù bất cứ đảng phái nào cũng phải đặt quyền lợi của Dân tộc lên trên hết. Chủ nghĩa Dân tộc chính là biểu hiện cho sự yêu nước và đồng hành cùng Dân tộc. Đó là một chủ nghĩa nhân bản và là nền tảng cho Độc lập, Tự do của một Dân tộc. Tuy nhiên để du nhập Chủ nghĩa Cộng sản, nắm giữ quyền lực thì ông Hồ đã mượn Chủ nghĩa Dân tộc như một bức bình phong để thực hiện

mưu đồ đó.

1. COI THƯỜNG CÁC VỊ ANH HÙNG DÂN TỘC VÀ PHỈ BÁNG TÔN GIÁO:

Một người theo Chủ nghĩa Dân tộc không thể coi thường những vị Anh hùng của chính Dân tộc mình và phỉ báng Tôn giáo. Những hành động này của ông Hồ nói lên thực chất ông ta không yêu nước theo Chủ nghĩa Dân tộc mà chỉ yêu nước Xã hội Chủ nghĩa cho riêng ông ta và các Đảng viên của ông ta.

Thứ nhất : Ông Hồ hết sức coi thường các vị Thánh nhân, Anh hùng giải phóng Dân tộc và tự phụ mình đứng ngang hàng với họ. Khoảng trước năm 1950, trong buổi viếng thăm đền Kiếp Bạc thờ Đức Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn, ông Hồ có làm một bài thơ Đường nhan đề "**Viếng Đền Kiếp Bạc**". Bài thơ như sau:

*Vốn tay hào kiệt, vốn anh hùng
Tôi Bác cùng chung nợ kiếm cung
Bác thẳng quân Nguyên thanh kiếm bạc
Tôi trừ giặc Pháp ngọn cờ hồng
Bác đưa một nước qua nô lệ
Tôi dắt năm châu đến đại đồng
Bác có linh thiêng cười một tiếng
Mừng tôi cách mạng sắp thành công*

(trích Nguyệt San Bất Khuất, số 2 tháng 4 năm 1990, trang 47).

Để nói về sự bất kính này của ông Hồ giành cho vị Anh hùng Dân tộc hơn ông ta đến hàng trăm tuổi đời mà ông ta dám xưng "Tôi-Bác" cho thấy sự ngạo ngược của ông ta. Dùng chủ ngữ ở đây như thể ông ta coi mình đứng ngang hàng với Đức Thánh Trần. Xét về cả công lao lẫn tuổi đời, ông Hồ không thể dùng chủ ngữ Tôi-Bác ở đây. Đó là một sự hỗn xược với Tiên nhân có công với Tổ quốc. Một người hỗn xược với Thánh nhân Dân tộc như vậy liệu có yêu Tổ quốc, có tôn sùng chủ nghĩa Dân tộc không? Chắc chắn là không. Vậy sự thật ra ông Hồ không yêu nước, yêu Dân tộc mà chính là ông yêu chủ Nghĩa Cộng Sản của ông ta với mục tiêu "*Tôi dắt năm châu đến đại đồng*". Và hẳn chúng ta cũng không quên khi chết ông Hồ cũng chỉ muốn gặp "Các Mác-Lê Nin" chứ đâu có muốn gặp những Tiên nhân Anh hùng của Dân tộc.

Thứ hai : Ngoài việc hỗn xược với Tiên nhân ông Hồ còn "*Cộng Sản hóa*" cả Tôn giáo. Đó là một điều cấm kỵ và hết sức ngược đời. Nhân kỷ niệm 118 năm ngày của ông Hồ (năm 2008), Nhà xuất bản Thanh Niên cho xuất bản cuốn sách "**Hồ Chí Minh- Cứu Tinh Dân Tộc Việt**". Cuốn sách trong trang 253-254 trích cuộc nói chuyện của ông Hồ với giáo dân ở Vạn Phúc - Hà Đông có câu nói của ông ta với bà con giáo dân: "*Nếu Chúa còn sống đến bây giờ thì Chúa cũng làm Cộng Sản*".

(links giới thiệu sách: <http://tiki.vn/ho-chi-minh-cuu-tinh-dan-toc-viet.html>)

lớn chưa biết chữ thì học bình dân học vụ. Bên, tôi chuông nhà thờ vào ngày...
bà con bình an thờ phụng Chúa - Dường ta làm như vậy có đúng không?
Không nên nổi xúc động bởi lãnh tụ tối cao mà sao gần gũi dân đến thế! Bà con
người Thiên Chúa giáo đến thế? Tiếng vỗ tay rộ lên xen tiếng hô: "Hồ Chí Minh
năm! Đảng Lao động Việt Nam muôn năm!".
Bác phải giơ tay ra hiệu để bà con im lặng rồi nói tiếp:
- Nếu Chúa còn sống đến bây giờ thì Chúa cũng làm cộng sản.
Tiếng vỗ tay lại rộ lên kéo dài: "Hồ Chí Minh muôn năm! Muôn năm! Đảng
động Việt Nam muôn năm! Muôn năm!"
Bác cười rạng rỡ, bắt nhịp bài ca kết đoàn.

(Theo Nguyễn Văn)

Bác đến, bà con giáo dân kéo về chật sân nhà thờ. Sau vài lời thăm hỏi
g rồi Bác đi thẳng vào vấn đề.
khắp mọi nơi, ở trên trời, dưới đất và ở cả hỏa ngục nữa. Có đúng không?
! Dừng ạ! Thưa Bác đúng ạ! Thưa Bác đúng ạ! - Mọi người đồng thanh trả
lời trả lời cô giáo.
lời:
là ở khắp mọi nơi thì tại sao lại bảo là Chúa đã đi Nam - Có phải là Chúa
hông?
ạ! Không ạ! - Những khuôn mặt rạng rỡ reo lên.
lời:
liê-su chịu đóng đinh trên thánh giá là để cho nhân loại được ấm no, được
tộc bình an, thờ phụng Chúa - Có đúng không?
! Dừng ạ! - Tiếng trả lời râm ran xen tiếng vỗ tay.
! Dường ta ngày đêm lo sao cho hợp tác xã có năng suất cao, sao cho các gia
n được no ấm, các cháu đến tuổi đi học được cấp sách đến trường, người

253

Qua câu phát biểu của ông Hồ chúng ta thấy được gì? Đó là ông ta đánh đồng một cách thô thiển Tôn giáo với Cộng Sản. Đạo Thiên Chúa luôn dạy con chiên ngoan đạo, không giết người, sống có trách nhiệm với gia đình (không ly hôn), có trách nhiệm với bản thân mình (không tự tử)... nhưng Chủ nghĩa Cộng Sản thì sao? Đó là đấu tranh giai cấp tàn bạo, phải giết người... Vậy thì làm sao Chúa có thể làm Cộng Sản được? Ông Hồ thật sự coi thường và phỉ báng Tôn giáo. Ông ta dám đem một Đảng phái chính trị có tư tưởng khát máu để so sánh với cả một Tôn giáo có truyền thống dạy con người phải biết yêu thương, vị tha? Đó là một sự phỉ báng Tôn giáo.

Thứ ba : Ngay kể cả với Phật Giáo Chính thống (không phải Phật giáo Quốc doanh như hiện nay) thì Đảng Cộng Sản mà đứng đầu là ông Hồ cũng phỉ báng và coi thường. Trong sách của Trường Đại Học Khoa Học Xã Hội Nhân Văn, khoa Tâm Lý Học, trang 46 đoạn nói về Đức, lời Hồ Chí Minh như sau: *"Có đức mà không có tài như ông Bụt (Phật), thì không có hại gì cho xã hội, nhưng cũng chẳng có ích lợi gì cho xã hội"*. Một sự coi thường Phật giáo đến tột cùng. Ông Hồ Chí Minh dám coi thường cả Chúa rồi đến bây giờ là Phật thì thật là không thể có tình dân tộc ở trong tư tưởng của ông ta.

Thứ tư : Trong phạm vi tâm linh và Tôn giáo, Luật pháp vẫn dành tự do cho những người không tin tưởng Thánh Thần cùng Đức Phật và Đức Chúa. Đó là Tự Do Tín Ngưỡng và những người không tin như vậy có thể vỗ ngực tự xưng rằng mình là vô thần. Trong những nước Tự do Dân chủ, những người công dân dù là Hữu thần hay Vô thần vẫn sống hòa hợp bên nhau. Nhưng người Cộng sản Vô thần thì không được như vậy. Người Cộng Sản đứng ở lập trường Vô thần của mình, nhìn những người hữu thần như kẻ thù cần phải tiêu diệt.

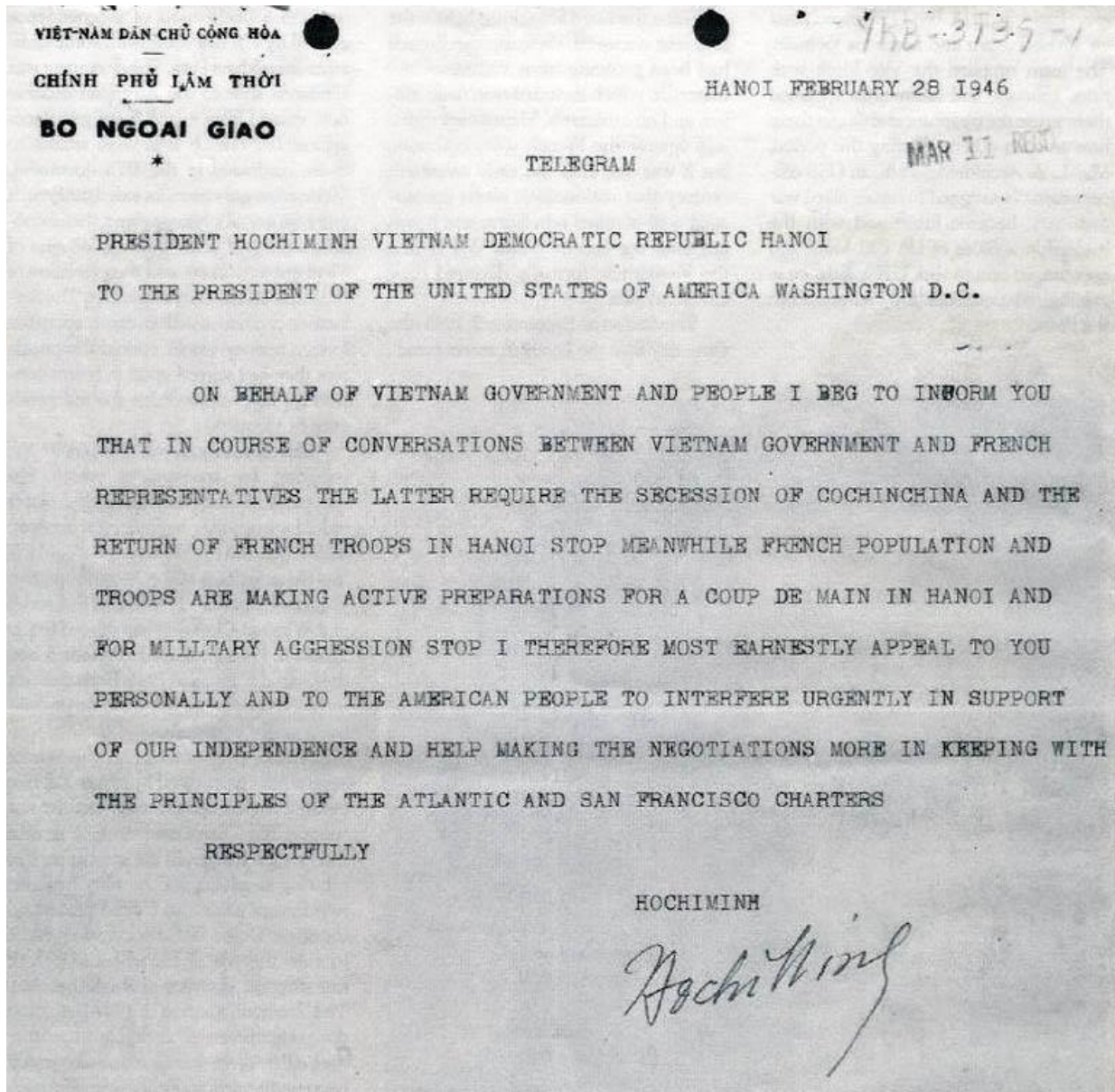
Ngay trong cuộc cải cách ruộng đất đẫm máu đã nói đến ở **phần 5** và **6** của *"Những sự thật không thể chối bỏ"* thì việc phá bỏ đình chùa, nhà thờ... đã chứng tỏ sự tàn ác của ông Hồ với cả Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo. Khẩu hiệu sau đây của cuộc CCRĐ tàn ác đó đã nói lên sự bất kính của ông Hồ với Tôn giáo: ***"Tiêu Diệt Năm Thành Phần Của Xã Hội: Trí Phú Địa Hào Và Tôn Giáo Lưu Manh"***.

2. NHỮNG DẤU CHỨNG KHÁC CHO THẤY TRONG HỒ CHÍ MINH CHỈ CÓ CHỦ NGHĨA CỘNG SẢN:

Vào thời điểm ông Hồ đem vào Việt Nam, cả Quốc tế và nhân dân Việt Nam cũng không hề biết Chủ nghĩa Cộng Sản là gì, hoặc những người đã biết về nó đều chối bỏ vì đã biết thực chất của nó. Với mục đích Cộng Sản hóa Việt Nam, ông Hồ đã bày ra chiêu thức núp bóng Chủ nghĩa Dân tộc yêu nước. Chính vì vậy nhân dân ta đã bị lừa bịp thông qua các cuộc chiến tranh chống Pháp (không cần thiết) và chống Mỹ (phi nghĩa) để làm tăng quyền lực cho đảng Cộng sản và ông Hồ Chí Minh. Đó là lừa dối Dân tộc.

Thứ nhất : Khi phát hiện ra ông Hồ chính là tay sai của chủ nghĩa Cộng Sản nên nước Mỹ dân chủ khi nhận được thư xin giúp đỡ của ông Hồ đã im lặng. Nước Mỹ hiểu rõ dã tâm của ông Hồ và Đảng Cộng Sản núp dưới chiêu bài dân tộc nên sau đại chiến thế giới lần 2, Nhật đầu hàng khi nhận 2 bom nguyên tử của Mỹ, ông Hồ lợi dụng thời cơ cướp chính quyền Trần Trọng Kim. Để hợp thức hóa, ông ta gửi điện thư cho TT Mỹ mong được hỗ trợ vì lúc này Mỹ

là mạnh nhất. Do đã biết ông Hồ theo Cộng sản Quốc tế từ 1920, TT Mỹ không trả lời! Sau đây là bức thư ông Hồ gửi cho TT Mỹ 28/2/46

Điều này cho thấy ông Hồ đích thị là một người Cộng Sản làm tay sai cho Quốc Tế thứ 3 mà người Mỹ đã biết trước.

Thứ hai : Trong **phần 10** tôi đã chứng minh việc ông Hồ là Đảng viên Đảng Cộng Sản Trung Quốc không chỉ 1 mà những 2 lần. Một người yêu nước mình không thể làm điều đó. Nhưng ngoài ra, ông Hồ còn chứng tỏ Đảng Cộng Sản của Việt Nam chỉ là một bộ phận của Đảng Cộng Sản Quốc Tế và ông ta rất hãnh diện về điều đó. Trong bộ sách **Hồ Chí Minh Toàn Tập, Tập 4** có một đoạn viết lời giảng dạy của Hồ Chí Minh về Quốc Tế Cộng Sản như sau:

"Đệ Tam Quốc Tế là một Đảng Cộng Sản Thế giới, các đảng ở các nước như là Chi bộ, đều phải nghe theo kế hoạch và quy tắc chung. Việc gì chưa có lệnh và kế hoạch của Đệ Tam Quốc Tế, thì các đảng không được làm".

(Links: <http://d.violet.vn/uploads/resources/557/1033738/preview.swf>)

Điều này cho thấy bản chất tay sai của ông Hồ cho Đảng Cộng Sản Quốc Tế. Vậy thì lợi ích Dân tộc nằm ở đâu? Thực vậy! không thể có lợi ích Dân tộc ở đây mà chỉ một màu đỏ máu của Chủ nghĩa Cộng sản.

Thứ ba : Sau đây là câu chuyện **Chi Là Cái Nắp Hộp Thuốc Lá**, câu chuyện do Tác giả **Nguyễn Minh Cần** kể lại (trang 62, trong quyển **Đảng Cộng Sản Việt Nam Qua Những Biến Động Trong Phong Trào Cộng Sản Quốc Tế**). Lúc đó là thời điểm 1950, ông Nguyễn Minh Cần giữ chức Ủy Viên Thường Vụ Tỉnh Ủy Thừa Thiên được Trung Ương Đảng Cộng Sản (lúc bấy giờ là Đảng Cộng Sản Đông Dương) triệu tập ra Việt Bắc dự Hội nghị Cán bộ để chuẩn bị cho Đại Hội 2 vào năm sau. Lúc đó có nhu cầu cần phải đổi tên Đảng Cộng Sản Đông Dương thành Đảng Lao Động Việt Nam để che giấu bộ mặt Cộng Sản hầu có thể lôi kéo nhiều tầng lớp dân chúng. *Sau khi giải thích cho các Đảng viên hiểu rõ ích lợi cần phải đổi tên đảng, Hồ Chí Minh giơ cao nắp hộp thuốc lá thơm "Craven A" về phía có nhãn hiệu và nói: "Đây là Đảng Cộng Sản", xong ông xoay nắp hộp về phía không có nhãn hiệu và nói: "Còn đây là Đảng Lao Động."* Ông lại lớn tiếng hỏi: *"Thế thì các cô các chú thấy có khác gì nhau không?"* Cả hội trường đồng thanh đáp vang: *"Dạ không ạ!"* Ông mới nghiêm nghị:

"Các cô các chú nên biết rằng việc đổi tên đảng ta, Bác đã xin ý kiến các Đồng chí Stalin và Mao Trạch Đông rồi, các Đồng chí ấy đã đồng ý. Các cô các chú nên biết rằng ai đó thì có thể sai, chứ Đồng chí Stalin và Đồng chí Mao Trạch Đông thì không thể nào sai được."

Nghe Bác nói như vậy, cả hội trường vỗ tay rầm rầm nhất trí với Bác. Lần đó là Hội nghị chuẩn bị cho Đại Hội 2 năm 1950, Hồ Chí Minh đã tuyên bố như vậy. Sang năm 1951, vào đúng Đại Hội 2 của Đảng, Hồ Chí Minh cũng lặp lại nguyên văn:

"Ai đó thì có thể sai, chứ Đồng chí Stalin và Đồng chí Mao Trạch Đông thì không thể nào sai được."

Ở đây có thể thấy hai điều, điều thứ nhất đó là ông Hồ nói đến việc xin ý kiến Stalin và Mao trong việc thay tên Đảng. Tại sao phải thay tên Đảng và thay tên Đảng làm sao phải hỏi ý kiến Stalin và Mao? Đó là minh chứng cho việc Chủ nghĩa Cộng sản phải núp bóng chủ nghĩa Dân tộc và Nhân dân (đảng Lao động) và ông Hồ làm tay sai cho Stalin, Mao. Ngoài ra điều thứ hai cũng nói đến bản chất tin tuyệt đối vào Đảng Cộng Sản và lãnh tụ của nó của ông Hồ **"Stalin và Mao không thể sai"**.

Thứ tư : Cũng qua cuốn **"Vừa đi đường vừa kể chuyện"** của **Trần Dân Tiên**, chúng ta mới biết tính gian xảo và ngụy biện của ông Hồ. Mở sách Trần Dân Tiên, đọc kỹ hai trang liền nhau, trang 76 và trang 77, để thấy sự vô lý mà ông Hồ đã tự vạch ra cho bạn đọc thấy.

Đây trang 76: *"Trong thời kỳ đầu, phong trào lan rộng và ăn sâu... Trong những tỉnh Nghệ An và Hà Tĩnh, nhân dân Việt Nam đã lật đổ chế độ cai trị của Pháp và phong kiến và lập chính quyền xô viết. Họ tuyên bố Độc lập và thi hành Tự do Dân chủ. Những ủy ban xã, ủy ban*

huyện được dựng nên."

Ở **trang 76** đó, Hồ Chí Minh khoe là đã lập được những Làng Đỏ theo kiểu Xô Viết của Liên Xô, nhưng tiếp sang **trang 77** của Trần Dân Tiên, ông Hồ lại... không chịu nhận mình là cộng sản:

"Bọn Đế quốc bịa đặt rằng những người cách mạng đó là tay sai của Đế Tam Quốc Tế, của Liên Xô... Đế Quốc Anh cho rằng ông Nguyễn là tay sai của Liên Xô... Pháp-Nhật tuyên truyền âm ỉ Việt Minh là Cộng Sản, nhận chỉ thị, tiền bạc của Mạc Tư Khoa... "

Thật là một hành động tiêu biểu cho con người của ông Hồ nói riêng và các thế hệ Cộng Sản nói chung cho cả đến ngày nay "Vừa ăn cắp, vừa la làng". Một mặt thừa nhận mình lập những Làng Đỏ theo kiểu Liên Xô nhưng mặt khác chối ngay không phải là... Cộng Sản. Điều này cho thấy bản chất gian xảo của ông Hồ cũng như minh chứng cho việc ông ta chỉ là một con bài của Cộng sản Quốc Tế chứ không phải hoạt động cho Chủ nghĩa Dân tộc như ông ta chống chế.

Thư năm : Nói riêng về Hồ Chí Minh, lúc còn mang tên Nguyễn Ái Quốc, vào tháng 6 năm 1923, đã được bầu vào Ban Chỉ Đạo gồm 11 người của Quốc Tế Nông Dân tức là Krestintern, một bộ phận ngoại vi của Đế Tam Quốc Tế Komintern. Đến khi mang tên Hồ Chí Minh thì được Lãnh Tụ Liên Xô Khrushchev trong quyển Hồi ký của ông tán tụng như sau:

"Hồ Chí Minh là Tông đồ nhiệt thành của Tôn giáo Cộng Sản, là vị thánh của Chủ nghĩa Cộng Sản, người nhiệt thành xả thân vì đại nghĩa... Các bạn phải tôn kính người này, hãy quỳ gối trước ông ấy để tỏ lòng biết ơn về những đóng góp vô vị lợi của ông ấy cho chính nghĩa Cộng Sản, đã dành cho nó tất cả sức lực và khả năng của mình."

Ở lời phát biểu của ông Khrushchev cho thấy ông Hồ chính là một con chiên Cộng sản nhưng không phải con chiên của Dân tộc.

Thư sáu : Có lẽ không cần nhắc lại dài dòng về một Cộng Sản gộc như ông Nguyễn Lương Bằng. Ông cũng là một trong những tay chân của ông Hồ. Chúng ta thấy gì trong cuốn Hồi ký **"Mãi mãi đi theo con đường của Người - Hồi ký về Bác Hồ"** của ông Nguyễn Lương Bằng. Cuốn sách đó được Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia xuất bản tại Hà Nội năm 2006 và nó nói lên nhiều điều về ông Hồ và mách lới của ông ta.

Trong thời gian Hồ Chí Minh tại Trung Quốc, mở lớp huấn luyện cho các Cán bộ Cộng sản trong tổ chức Thanh Niên Cách Mạng Đồng Chí Hội, ông Hồ đã hướng dẫn Cán bộ ông ta lợi dụng Chủ nghĩa Dân tộc như một thứ bình phong để đưa Chủ nghĩa Cộng sản vào Việt Nam. Nguyễn Lương Bằng đã viết tại trang 10 của cuốn sách:

"Phải khéo léo dẫn đến sự kiện nhân dân Việt Nam đang bị áp bức bóc lột. Đối với chủ điểm này nếu đối phương đồng tình thì dẫn đến kích động. Khi người ta vào tròng rồi thì mới đưa ra chủ nghĩa Cộng Sản".

Bạn đọc có thể thấy ông Hồ đã hướng dẫn Cán bộ dùng phương pháp lừa mị Dân tộc ta đang bị áp bức của Pháp đến sự kích động dẫn đến cho nhân dân ta "vào tròng". Cái tròng đó chính là thứ Chủ nghĩa Cộng Sản tàn ác. Vẫn biết làm chính trị có những yếu tố lắt léo, nhưng chủ trương lừa đảo Dân tộc của chính mình đang trong cảnh tang thương thì thật vô nhân đạo.

Tiếp đó, Nguyễn Lương Bằng còn kể thêm việc ông Hồ đã dạy ông ta trong lúc tuyên truyền:

"Không nên nói Vô sản một cách cứng nhắc. Trước mắt chúng ta là phải đánh đổ Thực dân Pháp. Cho nên phải khơi dậy lòng yêu nước của mọi người, như thế mới đi vào lòng mọi người" (Trích trang 17 của cuốn sách).

Trên mặt trận truyền thông, ông Hồ đã yêu cầu phải viết theo luận điệu kêu gọi lòng yêu nước trước. Nguyễn Lương Bằng kể lại:

"... Sau đó chúng tôi chỉnh đốn lại bài vở trên tờ báo Kèn Gọi Lính. Từ đây những số báo, những truyền đơn của chúng tôi có tác dụng trông thấy. Y sĩ Thuyết, sang học thuốc ở Thượng Hải nói trước ngại đọc, vì chỉ thấy nói toàn về Cộng Sản, bây giờ đã bắt đầu thích đọc, vì thấy các số báo nói về lòng yêu nước." (Trích trang 18 của cuốn sách).

Rõ ràng ông Hồ chỉ muốn các cán bộ của ông dùng lòng yêu nước và chủ nghĩa dân tộc để đánh lừa nhân dân Việt Nam. Ông ta không dám tuyên truyền chủ nghĩa Cộng Sản vì sợ sự thật về nó bị các đảng theo chủ nghĩa quốc gia vạch trần. Đồng thời dùng nó như một thứ vũ khí lừa đảo, lôi kéo quần chúng về phía mình.

Thứ bảy : Sau khi đã thành lập Mặt Trận Việt Minh kêu gọi toàn dân chống Pháp, ông Hồ cũng dấu giếm nguồn gốc Cộng Sản của mình. Việt Minh được khoác cho chiếc áo Giải phóng Dân tộc chứ không phải chiếc áo Cách mạng Vô sản. Chúng ta thấy rằng thời đó thanh niên gia nhập Việt Minh để đánh Pháp, chết cho sự Tự do và Độc lập của Việt Nam chứ không chết cho Chủ nghĩa Cộng sản. Thanh niên, thiếu nữ Việt Nam đi theo tiếng gọi kháng chiến đánh Pháp, chứ không đi theo tiếng gọi của cuộc Cách mạng Vô sản. Và có một câu hỏi được đặt ra hết sức nghiêm túc: **Nếu quả thật là Đảng Cộng Sản lúc đó được nhiều người theo, thì lý do gì ông Hồ phải tuyên bố giải tán Đảng Cộng Sản Việt Nam (dù chỉ trên lý thuyết) vào năm 1945?**

Đây là đoạn trích trên wiki của Đảng Cộng Sản có ghi: "Ngày 11 tháng 11 năm 1945 Đảng Cộng Sản Đông Dương tuyên bố tự giải tán để giấu sự liên hệ Cộng Sản với nhà nước mới thành lập, lấy tên gọi mới là Hội nghiên cứu Chủ nghĩa Mác ở Đông Dương, mọi hoạt động công khai của Đảng từ đây đều thông qua Mặt Trận Việt Minh. Song trên thực tế, Đảng vẫn hoạt động và chỉ đạo công cuộc kháng chiến."

(http://vi.wikipedia.org/wiki/Đảng_Cộng_sản_Việt_Nam)

Thứ tám : Trong cuốn "**Đường kách mệnh**", là một cuốn tài liệu Hồ Chí Minh dùng để huấn luyện Cán bộ đã viết rất rõ là Cách mạng tất yếu phải chịu sự chỉ huy của chủ nghĩa Mác Lênin. Cuộc vận động cách mạng trong nước phải được kết hợp chặt chẽ với Vô sản Quốc tế. Ông Hồ đã chỉ đạo Lâm Đức Thu bán đứng cụ Phan (chứng minh ở **phần 8**) để lấy tiền và

nhằm thanh toán những ai yêu nước nhưng không tham gia Việt Nam Thanh niên Cách mạng Đồng chí Hội. Đây chỉ là một ví dụ trong số rất nhiều người đã bị ông Hồ thanh toán không thương tiếc nhằm nắm quyền lực trong tay và củng cố cho đế chế Cộng Sản của ông ta.

Thứ chín : Chúng ta hãy nghe **Ngọc Châu** - tác giả cuốn sách "**Theo Bác Đi Chiến Dịch**" do nhà Xuất Bản Quân Đội Nhân Dân phát hành trang 13 đến 23 có đoạn viết:

"Tôi vào Giải Phóng Quân giữa lúc phong trào cách mạng đang lên cao... Đây là lần đầu tiên tôi được học về tôn chỉ mục đích chương trình, điều lệ của Mặt Trận Việt Minh một cách kỹ càng. Vì vậy khi học tôi rất cảm động, nhưng khi học đến đoạn nói trong Mặt Trận Việt Minh có cả Đảng Cộng Sản tham gia thì tôi giật mình! Thật tôi không thể ngờ được là sao Mặt Trận Việt Minh lại có cả Đảng Cộng Sản tham gia! Vừa hay ông cụ bảo phát biểu những điều chưa hiểu, tôi gơ tay ngay. Được ông cụ chỉ định tôi mạnh dạn nói:

- Thưa cụ, tại sao trong Mặt Trận của ta lại có Đảng Cộng Sản?

Lời tôi vừa dứt thì trong lớp đã có nhiều tiếng xì xào. Trước phản ứng đó tôi lo sợ... Ông cụ ra hiệu cho mọi người giữ trật tự rồi hỏi lại:

- Đồng chí hiểu về đảng Cộng Sản như thế nào?

- Thưa cụ, cháu chưa hiểu, nhưng nghe nói Đảng Cộng Sản không tốt!

Ông cụ lúc ấy mới chỉ một học viên khác và bảo trả lời câu hỏi ban đầu của tôi:

- Để quốc Pháp, Phát xít Nhật ghét Cộng Sản cũng như ghét Việt Minh ta do đó, nó dùng mọi điều xấu xa để gán cho Cộng Sản và Việt Minh ta. Những người Cộng Sản là những người đánh Pháp, đuổi Nhật kiên quyết nhất trong Mặt Trận Việt Minh.!

....

Trong một buổi chiều, chúng tôi nhận được tin đồng chí Đường đã hy sinh trong trận diệt Phi. Gần tối, đồng chí Trần Định đến thăm, nói với tôi:

- Ông Cụ bảo mình tới kể cho Đồng chí nghe về gương chiến đấu của Đồng chí Đường đấy.

Đồng chí Trần Định kể xong, dặn tôi:

- Ông Cụ dặn là phải neo gương theo Đồng chí Đường. Đồng chí Đường là một người Cộng Sản tốt đấy!"

Qua đoạn kể của tác giả Ngọc Châu, chúng ta thấy rằng thời đó thanh niên gia nhập Việt Minh để đánh Pháp, chết cho sự Tự do và Độc lập của Việt Nam mà tiêu biểu là những người như ông Châu. Họ đâu có biết họ đã mắc mưu lừa của Cộng Sản đồng hóa Chủ nghĩa Dân tộc yêu nước với Chủ nghĩa Cộng Sản.

Thứ 10 : Trong cuốn hồi ký của Trường Chinh – **Trường Chinh - Một Nhân Cách Lớn, Một Nhà Lãnh Đạo Kiệt Xuất Của Cách Mạng Việt Nam** - Nhà Xuất Bản Chính Trị Quốc Gia - trang 172 có viết:

"Bác Hồ chủ trì hội nghị Trung Ương Lần Thứ 8 tại Khuổi Nậm. Bác không tự giới thiệu mình là Nguyễn Ái Quốc, mà chỉ nói là Đại diện Quốc Tế Cộng Sản. Bác Hồ nói đây chưa phải là Đại hội Đảng nhưng vẫn cứ bầu ra Ban Chấp Hành Trung Ương và Tổng Bí Thư. Chúng tôi đề nghị Bác Hồ đảm nhận chức vụ Tổng Bí Thư. Song, Bác nói: Tôi đang làm một số việc của Quốc Tế Cộng Sản, do đó chưa thể giữ chức Tổng Bí Thư Đảng ta được."

Việc từ chối đó cũng cho thấy rất rõ dã tâm của HCM là để đàn em của ông ta chết thay cho ông ta, còn ông ta thì tìm lý do để không ở lại VN - một nơi quá nhiều nguy hiểm. Qua việc từ chối đó nó cũng cho thấy một HCM chẳng tha thiết gì đến tiền đồ của Dân tộc, mà chỉ tận tụy phục vụ cho quyền lợi của Quốc tế Cộng Sản.

KẾT LUẬN: Ông Hồ là một người không kính trọng các vị Anh hùng Dân tộc, phỉ báng Tôn giáo cả Thiên Chúa giáo và Phật Giáo. Đồng thời ông ta luôn núp bóng các tổ chức Dân tộc để thực hiện mưu mô làm tay sai cho Quốc tế Cộng Sản nhuộm đỏ Việt Nam.

NHẬN XÉT CHUNG

Ông Hồ Chí Minh tự cho mình là người yêu nước nhưng thực sự ông ta ra đi khỏi Việt Nam không phải để tìm đường cứu nước mà chỉ đơn thuần đi kiếm việc nuôi sống bản thân mình.

Ông ta làm việc cho Quốc tế Cộng Sản chỉ có 2 mục đích đó là kiếm tiền nuôi bản thân và âm mưu nhuộm đỏ Việt Nam, làm tay sai cho Chủ nghĩa Cộng Sản.

Bản thân ông ta rất bất kính với Dân tộc, với Tôn giáo nên trong con người ông ta không thể tồn tại tình yêu Dân tộc và Chủ nghĩa Dân Tộc. Chính vì vậy ông Hồ phải thay tên Đảng, lừa dối nhân dân để mượn danh đấu tranh "Giải phóng Dân Tộc" nhằm thực hiện mục đích riêng ông ta (quyền lực) và mục đích chung của Quốc tế Cộng Sản.

Đây là một minh chứng cho thấy tội ác: Lừa dối Dân tộc của ông Hồ!

Hoàn thiện và chỉnh sửa: 16/07/2012

Đặng Chí Hùng

danlambaovn.blogspot.com